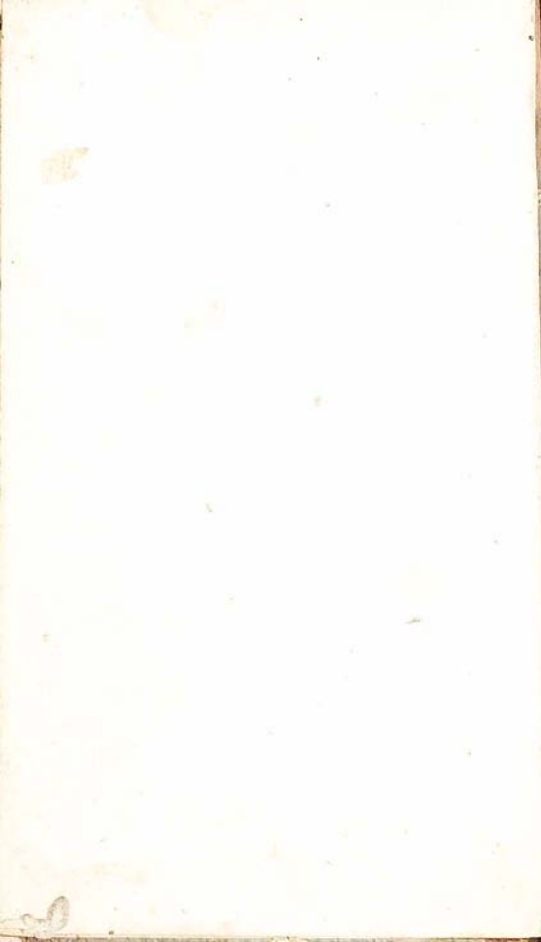

ՏԻ ՄԵ
ԵՍ ԵՍ

Դանձարան ուխտախ
նութե՛ Լղոյն մատոյց
ե. Զբօսարան Լոյկեոյ
'ի ժամ' լ'շնոյ՝ Գա
ւ. քնն' անտրիւն զնե
ման, ե'ի յառանձնու
թե՛ն՝ ջերմեռանդ Քրի
տանէ ից՝ կենսառիկ
խոյժանք, ե երանական
զմայլեցուցիչք:

ՅԱՆ

Արք. Իմաստն ասա աս. Ժ' Լիդն երկնայ:

839

ԳՐԱՌՈՒԹՅԱՆ ՈՐ ԿՈԶԻ

ԱՂՕԹՄԵՏՈՅՑՑ

Արտադրել էրանսեյի Հօրն մարդ Աղէք
սանդըր Կաթուղիկոսին Տ. աղայեցւոյ՝ ի
պէտս Ի սուսնորչածին հասարակ ժողո
քըրդեան. յորժամ Այլ Կատարադի խոր
հրդական սրարողութիւն սկսանի, ի յի
շատուի չարչարանաց՝ Աճայրականին յի,
և ի քաւուի մեղաց մերց յամի տն 1687.

Տպագրեալ ի Հարապետուն յառանկար մօրն
մերոյ Այլ Գահայն Էջմածնի՝ ՏՆ ԶՈՒ
ԱՄՍՈՒ Սըրգեանք Աթղկսի տմ Հայոց:

Հրամանաւ և ծախիւք՝ Այլ Աթուշն Էջմածնի
Տպագրչն Կաթուղի. Ռուսաց երկրի ի մ' աղիս
Հայոց՝ Աստիքաւիդ Աստիքորդի ՏՆ Եղեկիաց
Սըրազան Աթ Եղկսի Սանահնեցւոյ Արդուլեց:

Եւ ՏՆ 1790. Դ Հոկտեմբեր 24:

Դ տպարանի նորին Բարձր Սըրազանութեանն

Բնդ հոսանեաւ Երկնահանգիս Առեր
խաչ Աստիքն. Երկրի նորն

ՆԱԽԻՆ ԵՆԻՆԵՆ

Քրիստոսայիս մեռաւ մարմ
 զի փրկեցաւ, ք մեք. աստու.

նով.
 ծով.

Եւ Բողոքացաւ ի Խորհրդոց իւրոց. զի, ըստ
 իւրիւն արարչութեան՝ արեւդանի Պարտեւոյն
 հարչեալ ամենայն

Նշանակութի զօրհասուց՝ աք պատարագ լիւ

Քահանայն՝ Նշանակիւ զմը միւր յ՝
 քն. որ եղև ճշմարիտ քահանայ
 յաւիտեան ըստ կարգին մելքի
 սեղեկի. և զինքն՝ ի ներքոյ տեսակաց
 հացի և զինւոյ՝ հօք նոյ սկստաբազեաց:

Ա

Սարսափարան նշանակէ զղլբութի յաղ-
թութեանն մերոյ յի քի, որով եւ ի
պատերազմ ընդդէմ բելխարայ. և արար
գիրեղութիւն աղղի մարդկանս

Ետպիկն՝ նշանակէ զանմեղութիւն և
զմոքբութիւն վարուց ան մերոյ յի
քի և զմոյրումն նորին երանականաւ
տեսութիւն եղութեանն այս

Գառին՝ նշանակէ զողջախոհութիւն
ան մերոյ յի քի, և զանխաանութի
նորին՝ ի զգայականաց ցանկութեց

Բազդանն՝ նշանակէ զյոծարութիւն
սրաի, և զպատրաստութիւն ան մե-
րոյ յի քի, առ ի կատարել զհաճութի
հօրն երկնաւորի

Բարն՝ նշանակէ զհաղանդութիւն
ան մերոյ յի քի, առ ի լնուլ զկենսա
գործ անօրէնութիւնն իւր՝ ըստ նախա-
աահմանութե հօրն երկնաւորի

Եւրջառն՝ նշանակէ զլրումն ամե-
նայ առաքինութեց՝ որով զարդա-
րեցեալէր մարդկութիւն ան մերոյ յի
քի ի յբոկզբանէ յգացմանն իւրոյ

Մանենին քահանային ի սրբազնա-
տունն՝ նշանակէ զիջումն բանին այ
՝ ի յարդանդ ամենօրհնեցեոյ կուսին
մարիամու . . . Օգև

Որ հասաւ որիցն քահանային՝ նշանակէ
 զնորմարմնութիւն քանին այ՛ի
 յարդանդի ամենեւեմուհւոյ կուօն
 մարիամն:

Եւ զիսն դարաց զխորհուրդ խորին՝
 նշանակէ զաղօթս և զպաղատանս,
 զոր նախահարքն մատուցանէին առ Թժ
 ժանն գալստեան տն մերոյ յի քի:

Եւ անիւն քահանային ի սրբազնատա
 նէն, նշանակէ զծնուդն և զյոյսնու
 թիւնն տն մերոյ յի քի:

Եւ նալն քահանային առաջի քիմին, նշա
 նակէ զգնալն տն մերոյ յի քի ընդ
 աշակերտաց իւրոց ի լեառն ձիթենից:
 Տէր իմ յն քն՝ որ ի մերձնայ Ժամաւ
 չարչարանաց քոյ՝ վասն ապհնապաց
 սգուդդ սկսար նրկնելի և հոգաց:

Եւ որհեա մեղաւորիս՝ զի գամենե սեռն
 զհոգս և զտրամուծիւնս իմ՝ վերանուի
 ընդեմ՝ քեզ՝ ի պատիւ սրբազնից
 քոյոց չարչարանաց և արդեալքն ոյցին
 ընդուենիցեմ զիւրկուծիւն հոգւոյ իմոյ:

Եւ առնալն քահանային զձեռս՝ նշանա
 կէ զսրտատուեն ին մերոյ յի քի ի
 լերինն ձիթենիաց:

Տէր իմ յն քն՝ որ ի յաղօթենն քո առ
 հոյր

Հայր, փղծկամբ որաի հեղեր զարնառա
յաչաց քոյ՝ ի լուծադումն մեղաց նախա-
հօրն . շնորհեա մեղաւորիս զճշմարիտ
զղջումն . զի զտիւն և զպիշիւր ողբալով ըզ-
յանցանս իմ՝, և խոստովանելով զմեղս
իմ՝ մերարնդունիցեմ՝ գնեցումն և
զթողուի յամենառատ աղբիւրէդ կենաց :

Մտեն քահանային, խոստովանիմ սուա
ջիւնս՝ նշանակէ զանկանիւն տն մերոյ
յի քի՝ ի մերաց երեսաց իւրոց, և զհե-
ղուին յինքննէ զքրատունս արեան :

Տէր իմ յն քն՝ որ ի սաստկանալ երչ-
կանց քոյ՝ զկայրակս արեան հոսեցեր ի
մարմնոյ քումմէ . շնորհեա մեղաւորիս՝
զի ի պատիւ Հորհարանայ քոյ, փոխա-
նակ արեան՝ հեղից յաչաց իմոց զաղ-
բիւրս արտասուեաց :

Նշանելն քահանային ի բեմն, նշանա-
կէ զաղօթելն տն մերոյ յի քի բազ-
միցս ի լեւրինն ձիթ կենաց :

Տէր իմ յն քն՝ որ յաղազս ահանդոր-
բումմէ սրաի քո՝ չողար կրկին և երեք
կին աղօթել առ Հայր քո երկնաւոր .
շնորհեա մեղաւորիս զյարատեւութի
ի դործս բարիս, զի արժանի լինիցիմ
Ընդունել ի քէն զխնդրուածս իմ :

Ասելն

Բսեյն քահանային 'ի յարկի քուժ
 արբուծե, նշանակէ զծնրադրուծի
 ան մերոյ յի քի 'ի լերինն ձիթ հնեաց .
 Տէր իմ յս քս՝ որ ծուներ կրկնելով առ
 հայր քո երկնաւոր՝ աղօթեցեր մարդ-
 կաբար՝ զի անցցէ 'ի քէն բաժակ չար-
 չարանացն . շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի յա
 ճէտ ծուներ կրկնելով երկրպագանիցեմ
 կենսատուիդ իմում՝ հոգւով և ճշմօր-
 տութեամբ :

Նամբուրեյն քահանային զսեղանն, նք
 շանակէ զմատնիլն ան մերոյ յի քի .
 Տր իմ յս քս՝ որ համբուրիւն նենգուե,
 մատնեցար 'ի յուղացէ . շնորհեա՛ մե-
 ղաւորիս՝ զի անխարդախիւն սրտիւն, պաշ-
 տիցեմ զքեզ զիմ աւուրս կենաց իմոց .
 և միշտ պատրաստ լինիցիմ առ 'ի կա-
 տարել զպաշտօն սիրոյ՝ 'ի դէմս սիրելեց
 և ատելեաց իմոց :

Երգելն դարաց զմեղեդիս, նշանակէ
 զխօսիլն ան մերոյ յի քի քաղցրութ-
 ընդ յուղացի՝ և ընդ ամբօրիլն 'ի լերինն
 ձիթ հնեաց :

Տէր իմ յս քս՝ որ վասն փրկութե Ի-
 մոյ ընդ դաւաճանողաց Թշնամեաց քոյ,
 քաղցրութիւն և հեղութիւն անդորրաբաց
 Խօսե

խոսեցաւ ընդ նոսա . շնորհեա՛ մեղաւո՛ր
բի՛ս՝ զի ինձ օրինակի կենսատուելո՛ւ խնամ,
քա՛մենից հարած չաց խնոց և ասելեաց՝
համբերութե՛ք և երկայնամու՛տք վարիցիմ՝
'ի փառս անունդ . քու՛մ սրբոյ:

Իջանելի քահանային՝ ի բեմէն, նշանա-
կէ գիտալին և գոծելն նմ մեբոյ յի . քի՛
'ի լիսնէն ձիթենեաց ի սոլլաան աննայի:
Տէր իմ՝ յն քն՝ որ՝ 'ի յանողորմից և 'ի
յամբարշտաց հրէից ըմբռնեցար՝ կապե-
ցա՛ր՝ և տծար իրբև զսարտաւոր . շնոր-
հեա՛ մեղաւորիս, զի արդեամբ չարչարա-
նաց քոյ՝ արձակիցիմ՝ 'ի կապանաց մե-
ղաց խնոց . և կապակցիցիմ՝ սիրով ընդ
քեզ հաստատուելու:

Երգելն դպրաց յոյս յարկ նսնիրնացն,
նշանակէ զաղաղակ դպրաց և վարի-
սեցւոյն ըն սօլլատեջն:

Տէր իմ՝ յն քն՝ որ հեղուծք և խոնար
հու՛ծք համբերիցեր խրոխտանաց և
սորսանալեաց դպրաց և վարիսեցւոյն՝
վսան վրկուծի խնոց . շնորհեա՛ մեղա-
ւորիս, զի երկայնամու՛տք ըմբերիցեմ՝
ընդդէմ ամենից ոտնահարուծեց՝ ե-
րեւելեաց և աներեւուծից թշնամեաց
խնոց:

Դատ.

Դառնալն քահանային 'ի բեմն ըստը-
կանադայն, նշանակէ զտանին տն
մերոյ յի քի 'ի պալատն պիղատոսի :
Տէր իմ' յս քն՝ որ 'ի քահանայիցն և 'ի
ծերոցն մասնեցար իբրեւ զմահապարտ
'ի ձեռն պիղատոսի . շնորհեա՛ մեղաւոր-
բիս զի զօրութիւն շնորհաց քոց տպա-
ցիմ' 'ի մատնեցմանէ 'ի ձեռն իշխանին
խաւարայնոյ՝ և արքանեկաց նորին :

Երբեւն դպրացն զշարականն, նշանա-
կէ զամբաստանութի և զշարախօսութի
ամբոխին ժողովեցելոյ :

Տէր իմ' յս քն՝ որ ամբաստանեցար 'ի
հրէից վասն իմ' իբրեւ զշարադործ .
շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի շնորհօք և զօ-
րութիւն քոց տն մեղութե՛ն՝ սղատիցիմ'
'ի կեանս իմ' 'ի զրպարտութե՛ն մարդկան՝
և յորոգայթից սատանայի :

Երջարեբեւն քահանային՝ զարրազան
աւետարանն՝ նշանակէ զըջարե-
րութն տն մերոյ յի քի 'ի տանէն պիղա-
տոսի առ տունն հերովէէի :

Տէր իմ' յս քն՝ որ վասն իմ' 'ի յանօրի
նաց արհամարհեցար և սպառնեցար, շնոր-
հեա՛ մեղաւորիս, զի օգնութիւն սրբաշու-
նից քոց չարչարանաց զերծանիցիմ' 'ի
կայ

խաղտառակեցմանն արտափելոյ հրա-
պարակին

Բնթեռնու ըն զգիրս մարգարէականս և
պառօքելականս, նշանակէ զհարցա-
քրննութիւն հերովդէի և պիղատառի:
Տէր իմ յն քն՝ որ վասն իմ իրրե ըզ-
պարտաւոր և միասաղործ կացեր 'ի յա-
տենի դատաւորացն՝ մեծաւ խօնարհութե-
շնորհեա մեղաւորիս. զի 'ի միւսանդամ
քո պալատեանն՝ զոճարթ երես մատչի-
ցիմ առ դատաւորդ իմ երկնաւոր:

Բնթեռնու ըն քահանային զսրբազան
Պաւհտաբանն, նշանակէ զպատառիս
նիս ան մերոյ յի քի զոր ետ պիղատառի:
Տէր իմ յն քն՝ որ կալով առաջի պիղա-
տառի վկայեցեր ճշմարտութե. շնորհեա
մեղաւորիս՝ զի հաճատով և սիրով քո
ամբացեալ ոչ երկիցեմ 'ի յանօրինաց,
և 'ի յանհաւատից բռնաւորաց, այլ հա-
մարձակապէս խոստովանիցիմ զքեզ անդ-
իմ ճշմարիտ՝ մարմնացեալ, չարչարե-
ցեալ. և խաչեցեալ մի փրկուեի իմոյ:

Լսելն քահանային զհաւատաւմքն, նշա-
նակէ զուրացումն պետրոսի առա-
քելոյն:

Տէր իմ յն քն՝ որ ըստ անոյնոյ քուժ
արա

աբամադ բաւեալ թող իտուր պիտրօսի,
 զի զքեզ մարդ կապէս սերանացիք. շնոր
 հետ մեղաւորիս, զի զքեզ միշտ ընդ հօր
 և ընդ հոգւոյդ սըյ՝ սի՛ ան ձշմարիտ խոս
 տովանիցիմ. և հաւատացիմ և դաւա
 նիցիմ:

Վառնալն քահանային առ ժողովուրդն
 ասելով խաղաղութիւն. նշանակե
 զգառնալն ան մերոյ յի լի առ պիտրօս
 Տէր իմ յաքն՝ որ անայնով քայ
 գլծուծըզ՝ դարձար և ակնարկեցիք
 առ պիտրօս՝ ապա իման զվշուհի և բզ
 յորդուհի արտառուաց. շնորհեա՛ մեղա
 ւորիս զձմարիտ զվշուհի սրտի. զի բզ
 տիւ և զգիշեր ողջալով զսխալանս իմ,
 ընդունիցիմ՝ զներուհի և զլծողուծ իւն
 ամենից մեղաց իմոյ:

Մուռնիս սարկաւազին՝ ի զխոյ քահա
 նային զսաղաւարտն՝ նշանակե զմեր
 կացուցանիլն ան մերոյ յի լի՝ ի զինու
 ճօրաց:

Տէր իմ յաքն՝ որ վստն փրկուծե իմց
 զգեօտս նախատանաց զպէրար. դանիգ և
 ապրաւիաց համբերեցիք. շնորհեա՛ մեղա
 ւորիս զի՛ ի ձեռն ազաշխարութե մերկա
 նացիմ ինձէն զքեստս պղծուծե. և

դդենուցում՝ զՆորհա՛րս երկնային՝ և
կապակցելով՝ քնդ քեզ, զի դու ես վեր
բազմիչ իմ՝

Արդե՛ն դարաց զսրբատաղութիւնն,
նշանակէ զկառակիւն նմ մերոյ յի. քի՛
'ի զնեւորաց՝

Տէր իմ՝ յն քն՝ որ վասն իմ՝ փշով պատ
կեցար, և եղեգամբ հարկսնեցար՝ ի հը
քէից. շնորհեա՛ւ մեղաւորիս, զի զօրութե
սրբազանից քոյոց շարշարանաց. զերծա
նիցիմ՝ ի փշոյ մեղաց և մերկանայցիմ՝
զամ՝ հանդերձս շարութե. և վնիցիմ՝
քեզ ճշմարիտ երկրպագու՝ մինչ ի վաղ
ճան կենաց խնոց՝

Երջարե՛րէն քահանային՝ զբնծայսն՝
շահակէ զամիւն նմ մերոյ յի. քի՛ ի
պիղատոսէ յսրաբքս առ հրէպոս՝

Տէր իմ՝ յն քն՝ որ վասն կեցութե ի
մոյ ամիս պար և անգր՝ իբրեւ յառն ան
մեզ, և իբրեւ զսրջ առաջի կարգի ան
մբաւեհ կաս. շնորհեա՛ւ մեղաւորիս՝ զի
ամենից վշտաց և առտապանաց կեեցա
ղչոս՝ ի փառս անունդ քում սրջ՝ ա
ռանց ձանձրանալոյ համբերեցիմ՝

Օղջոյն տալն միմեանոյ՝ նշանակէ բղ
ճաշտութիւն պիղատոսի և հերովդէիս

Տէր

Տէր իմ յն քն՝ որ քղով ւրբազանք լար
 շարանդդ՝ որաման եղեր հաշտութե
 անխաւացի գոտաւորսցն. շնորհեա՛ մե
 շաւորիս, զի ՚ի բաց լքեալ զնմ՝ իւրա
 թիւնս և զսխալագու թիւնս՝ քնդդեմ
 ամենից հաւատացելոց և զբարց իմոց,
 սիրով և խաղաղութե և անցադաժարիցիմ:

Եւոմնաթի քահանային զձեռսս, նշանա
 կէզ զլուսնաթիս ակողատառի զձեռս իւր
 ՚ի վկայութե անմեղութե ան մերցոյցի քի
 Տէր իմ յն քն՝ որ ՚ի յանխաւ գառա
 ճորէն ակողատառէ լուսնամար ձեռաց նո
 րին՝ ան մեղ սնարարս զող վկայեցար.
 շնորհեա՛ մեղաւորիս, զի զնմ՝ անուրս
 և հեաց իմոց ՚ի մեջ զանաղանից փորձու
 թեց ալեաց ծովու աշխարհիս՝ անմեղու
 թիւ և անցադաժարիցիմ ՚ի փռոս քո:

Եսեին քահանային զերեքսրբեանն,
 նշանակէ զերիս սուտ վկայան զոր մի
 և քնդդեմ անխաւացիաւս:

Տէր իմ յն քն՝ որ վասն և երցութե և
 փրկութե հաւատացելոց քոց՝ զբողոք
 տեցար ՚ի ստոց վկայից. շնորհեա՛ մեղա
 ճորիս, զի հաճապող զմիտս և զխօբհօր
 գըստս քեզ ուղղեցեմ, և քեզ և քեզոց
 ին զօրսն՝ զերեքսրբեանն քեզ և քեզ
 ցեմ:

ցեմ. և դքեղ ճշմարիտ տաեղծօղ՝ փրկիչ
և վերադնիչ իմ՝ դոյ ճանաչիցեմ:

Մսե ըն քահանային **Մ**աւք կերէք,
նշանակէ զսանն սիղատոսի որ տաւց հը
բէկց, աւէք զսան գուք՝ և լատ ձերոց
օրինայն դատեցէք:

Տէր իմ յն քն՝ որ մատնիս 'ի յանկրաւ
դատաւորէն՝ 'ի ձեռս ամբարշտոյն հը
բէկց, զի վասն իմ չարչարիցիս և մահու
խաչի համբերիցես. շնորհեա՛ մեղաւո
րիս, զի զօրութի սրբազանից քոյոց չար
չարանայ, զերժանիցիմ՝ 'ի յանկրաւոց
դատաւորաց, 'ի զբարեաւթի մարդկան
ն յորդոցթից տառանայի:

Մաւքն քահանային զննծոյն 'ի ձե
ռն՝ նշանակէ զգանիցն և զճողիցն ան
միւրոյ յն քն՝ 'ի սիղատոսէ և 'ի զկնռե
լոց նորին:

Տէր իմ յն քն՝ որ վասն փրկութե ինց
գանեցար և ձապեցար և ապտակեցար.
Շնորհեա՛ մեղաւորիս զի օգնութի սրբա
զանից քոյոց չարչարանայ զերժանիցիմ՝
'ի տանջանայ դժոխոյնոց և 'ի սպառնա
լեաց զհնչեցն և 'ի կռիւհաչարութի
խաւարոյնոց:

Ինչ աշակներն ըն քաջանային յաճախ 'ի վե-
րաց սրբազանի մարմնաց և արեան՝ նը
շանակէ դեռեւեռն զինաւորաց 'ի վերաց
սրբ խաչին :

Տէր իմ յս քն՝ որ վասն փրկութե իմոյ
տարածեցիր զբաղուկս քոյս արարչա-
գործս և 'ի վեր խաչփայտին քե եռեցր .
շնորհեա՛ մեղաւորիս զի զթաղեցեալ
սիրտս իմ սիրով ընդ քեզ բեռնիցեմ ,
և մի երբեք 'ի քէն մեղասացեալ հեռա
նացելմ :

Ինչն սարկաւադացն ընդ աջմէ և ընդ
ձախմէ . նշանակէ զերկուս աւաղակս
խաչեցեալս յաջմէ և յահեկէ ին մերոյ
յի քի :

Տէր իմ յս քն՝ որ վասն փրկութե իմոյ
ընդ անօրէնս համարեցար . և երջանիկ
աւաղակին զարքայութիւն քս խոստա-
ցար . շնորհեա՛ մեղաւորիս զի յեյանէն
հողւոյս 'ի մարմնոյս , արժանի լինիցիմ
խել զձայն քո ձայնին երանաւէտ :

Իսե՛ն քաջանային ընդ որս և մեզ այց
արասցես , նշանակէ վերաճանաչումն
աւաղակին , և ասե՛ն յիշեա՛ զիս տէր
յարքայութե քում :

Տէր իմ յս քն՝ որ բացեր զաչս մտաց
Բ 2 աւա

աւանդակին, զի գ.ք.ի.զ. չոր և չոճ իւր գոչ
հաւատացր. շնորհեա՛ մեղաւորիս. զաւ-
ցուամե աշույ սրտի իմոյ զի գ.ք.ի.զ. ընդ հօր
և ընդ հողւոյդ սէյ գոլ մի չոճ հաւատաց
ցեմ. և յարքայութեդ քում սէյ ար-
ժանի դոլ դռանիցիմ. և չէ եկեղեցւոյն
խրատուութիւն՝ քեզ փառս և երկրորդ
գուլ իւնս վերառաքիցեմ:

Արդեմն դոլրաց՝ զհայրն մեր, նշանակէ
զնօթն բանս, զոր արտաբերեաց նոր
մեր յո քո՛ ի վերայ խաչին:

Տէր իմ յո քո՛ որ ի վերայ խաչին վասն
փրկութե իմոյ ծարաւեցոր և խաչահա-
նունաց քոյ ագօթեցեր. շնորհեա՛ մեղա-
ւորիս. զի սրբազանիւն քոյալ՝ նպաստու-
լե՛ չդ՝ դառնալցեմ ՚ի յախաից մեղաց ի-
մոյ. և ներելո՛ իմոյ պարտադանաց՝
քեզ ճշմարիտ հովոճիդ իմում հետեի-
ցիմ:

Աւրձրացուցմեմն քահանային զընծայ
որն՝ նշանակէ զաւանդումն սրբազա-
նի հոգւոյն չոճ մերոյ յի քի՛ ի վր խաչին:
Տէր իմ յո քո՛ որ զհոգի քո ամենամա-
քուր՝ ՚ի վերայ խաչին ՚ի ձեռն հօր նոյ
աւանդեցիր. շնորհեա՛ մեղաւորիս, զի
օգնութե՛ կենսաապօքդ իմոյ՝ զհոգի և
զմար

դմարմին իմ, հօր քու՞մ երկնաւորի՝ յա
նուն քո յանձն առնիցի մ' և ճնադրիցեմ

Թանալն քահանային զպատուական
մարմինն 'ի յանապական արիւնն,
նշանակէ՝ զներկիլն մարմնոյ ան մեքոյ յի
քի արեւելք։

Տէր իմ յս քն՝ որ ըստ նախագուշակու
թեան ետացեալ մարդարէ ին՝ հնձան հա
րեր՝ և զհանդերձ մարմնոյ քո ներկեալ
արեամբ քով թաթառեցեր։ Տնորհեա՛
մեղաւորիս։ զի ճաշակմամբ նոցին՝ մաք
րիցիմ 'ի բնաւից ազատեղութեց հոգե
կանաց։ և իսկութիւն սիրոյ ընդ քեզ
մինչև ցկէտ կոչման իմոյ՝ կապակցիցիմ
հաստատապէս։

Դառնալն քահանային առ Ժողովուրդն
ուներւոյ զընծայսն 'ի ձեռին, նշանա
կէ զհանդէլին ան մեքոյ յի քի 'ի զերկա
մօր իւրոյ՝ յետ իջանելոյն 'ի խաչէն։

Տէր իմ յս քն՝ որ յիջանելն քո 'ի խա
չէն՝ հանդերար 'ի զերկա մօր խամու անա
բատի մօր քո։ և յօղով արտասուեաց նո
րին կուսականաց՝ ռոպանիլ հաճեցար։
Տնորհեա՛ մեղաւորիս զի զսիրտ իմ մեղ
ծամոծ՝ քեզ կենսատուիլ իմում օթ և
ան և առաքապտ սխառաստիցիմ։ և ան

դադար զխոյոճածս մարմնոյդ՝ ողբալով
համբուրիցեմ։

Լրկանելն քահանային զմի մասն կէ-
նարար մարմնոյն 'ի բաժակն, նշանա-
կէ զիջումն հոգւոյ նն մերոյ յի քի 'ի
դժոխս առ նախահարս։

Տէր իմ յս քն՝ որ քստ ողորմութեան
քում անձառելոյ՝ իջեր 'ի դժոխս, միտ
նորեալ նծութիւնք առ 'ի սփոփել' և վեր-
բաժել զնախահարս։ շնորհաւ մեղաճո-
րիս, զի 'ի մէջ դժոխոց մեղաց իմոց՝ ար-
ժանի լինիցիմ քում այցելութեդ, և
օղնութիւնք քով՝ յառնիցեմ 'ի մեռելոս
հաղ դործոց իմոց ամէն։

Նաշակելն քահանային զսրբազան մար-
մին և արիւն նն նշանակէ զթաղումն
նն մերոյ յի քի երեքօրեա 'ի գերեզմանի։
Տէր իմ յս քն՝ որ վասն ազատելոյ զիս
'ի դբոյ մեղաց, թաղեցար 'ի գերեզմանի։
Շնորհաւ մեղաճորիս՝ զի թաղելով զմի
իղձս և զաղոս հոգւոյ իմոյ 'ի ձեռն զղջ-
ման և ապաշխարութե՝ վերանորոգիցիմ
'ի փառս անուանդ քո սէլ։

Երգեի դպրաց զտաղս։ նշանակէ զերն-
դութի և զհրճունումն աշակերտաց
նն մերոյ յի քի։

Տէր

Տէր իմ յմ քն՝ որ քոյով փառաւորաւ
յարուածիդ՝ զհաւատապեալս քոյս բերի
բեցուցեր. շնորհեա՛ մեղաւորիս՝ զի 'ի յա
րուծէր յաւուրն յիտնում, արժանի
լինիցիմ՝ բերկրիլ և ուրախանալ ընդ
պարս երջանկաց՝ և երանելեաց յարքայ
ուծէր քում: ամէն:

Պառնալն քահանային առ ժողովուր
դըն ստելով՝ կեցո՛ւ ինր զժողովուրդս
քո նշանակէ դերեւիլն ին մերոյ յի քի
յետ յարուծէր իւրոյ:

Տէր իմ յմ քն՝ որ յետ յարուծէր քո
հրաշալւոյ՝ երեւցոր անարատի մօր քու
կուսի. և առաքելոյն թօմայի, և այլոց
քոյ հաւատարմաց սիրելեաց. շնորհեա՛
մեղաւորիս, զի զքեզ ճշմարտապէս չար
չարեցեալ խաչեցեալ և մեռեալ մարմ
նով հաւատացեամ. և նովին մարմնովն՝
յարուցեալ 'ի մեռելոց խոստովանիցիմ
և դաւանիցիմ:

Ասելն քհնային՝ օրհնեալք եղերուք.
նշանակէ զօրհնութի ին մերոյ յի
քի զոր ետ հաւատապելոց իւրոց 'ի համ
բառնալն ի յերկինս:

Տէր իմ յմ քն՝ որ 'ի համբառնալն քո
'ի յերկինս, օրհնեցեր զհաւատապեալս
քոյս:

քոյս՝ խոտաճանալով նոցա դմիւթ արիւ
տուրք հողին . շնորհա՛ մեզաւորիս զի
'ի բնաւն խորհուրդս, 'ի բանս և 'ի քար
ձրս իմ, օրհնուեմ ե քում՝ անձայնոց և
շնորհաց հողւոցդ սիւյ արժանաւորիցիմ՝
Լ. մէն.

Դարձեալ՝ յանելուն՝ 'ի նոյն տեսութի աղօթից,
ընդ արծակ բանիւ շարայարեալ :

Յայստիկ նորիշոնային՝ մտաւ զաղօթո :

Եստովանիմ՝ և հաւատամ ամե
նակատար, ինքնակատար և նա
խակատար, զհամագոյ և զպաշ
տելի, երկրարդելի և զերազոյ զամենա
սուրբ զերրորդութիւնն զՀայր և զՈր
դի և զսուրբ Հոգին : Հայր անձին և
անսկիզբն՝ ծնող Որդւոյ և յառաջ առա
քող Հոգւոյն սբյ՝ Իսկ որդին ծնեալ 'ի
հօրէ նախ քան զյանիտեանս անմարմ
նաբար և անժամանակամբ : Եւ Հոգին
սուրբ բղխեալ 'ի հօրէ անհատաբար և
անսպառապէս, համագոյակից հօր և փա
ռակից որդւոյ՝ միութեն քաժանեալ յե
րես յանձնես, և եցրորդութեն միացե
լի :

'ի մի ընտ թիւն և 'ի մի նոճու թիւ. Այն
 արդ' աղաչեմք զքեզ հայր երկնաւոր.
 միջնորդութիւն միաձնի որդւոյ քո, և զը
 թութիւն հոգւոյդ սրբ: Տնէր մեզ տէր
 հոգի զգտաաւուն, հոգի խորհրդոյ, հոգի
 հեղու թիւ, հոգի զօրութիւն, հոգի իմաւ
 տութիւն, հոգի դիտութիւն, հոգի երկիւղի
 և նոճաշտութիւն. և լին նմ' Բարեկոր
 ծութիւն. որպէս զի զկամս քո արարեալ
 յայտմ' աշխարհի, եղիցուք արժանի
 ողորմութիւն քում' 'ի հանդերձելումն
 շնորհօքն Քի. ընդ որոյ քեզ և հոգւոյդ
 սրբ մոյելէ փառք պատիւ և երկրորդ աւ
 թիւն յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Յորժամ ոչստնին զճաշտ շարժանն՝ ճարտ' զաղբիւս:

Իւզ թափեալ անուն՝ միաձին Արդի
 Լ. յ' Լ. ճշմարիտ, որ յանճառական փա
 ռայ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ,
 և առեր զմարմին 'ի սուրբ և յանշաղա
 կուսէն մարիամոյ, եղեր մարդ ճշմարտա
 պէս՝ անփափոխելիդ 'ի յեութիւն, անցա
 նելով լէ նմ' կիրս մարդկային՝ բայ 'ի մե
 ղաց, 'ի յերկրի երեւցար և ընդ մարդ
 կան շրջեցար, և կատարեցեր զնմ' ըստ
 օրի

որբեան՝ բարեօճներով զանազ տէրու
 թիւնդ, և քերովքէն գովասանական
 ձայնիւ՝ փառաւորեն զանրաւարդ Մծու
 թիւնդ, և ամ գորութիւնքն վերնական
 քոչաբանեն երկրպագութիւն փառաւո
 րելով զամենազոր թագաւորութիւնդ:
 Մեզ որս և մեք բանաւոր հօտ քո, և
 անկեղծաւճք անարատ ձեռաց քոյ՝ ժողո
 վեսդ՝ ի գաւթիժ սուրբ և կեղեցւոյ քո
 կալով առաջի թաւնկալ սուրբ սեղա
 նոյս՝ տկար անձաւք և մեղաւոր շրթամբք
 երդեմք զերդս երեքսրբեան սրբասացու
 թիւք, և տղաշեմք զառատարաշխ դթուիդ
 բնկալ գարուդ շրթանց և զբանաւոր
 պատարագս սրտից մերոց՝ ի հաճոյս քեզ
 քատ վերնոյն արժանաւորուն, և թող
 մեզ զամ՝ յանցանս մեր, զկամոց և զա
 կամոց, զգիտութեւ և զանկիտութեւ, ըզ
 մտաց և զխորհրդոց, զքանից և զգործոց,
 զհոգւոց և զմարմնոց, և զամ՝ մասանց ան
 դամոց, որպէսզի լիցի մեզ կարողութիւ
 արժանապէս օրհնել զքեզ և գովել զա
 նուն քո սուրբ Տուր մեզ Տէր մարտե
 թիւն մտաց, զղու մն սրտից, ճշմարտու
 թիւն շրթանց, զարտատուս աչաց, ամ
 քաւութի հոգւոց, և սրբութի մարմնոց:
 Այս

Ի յո՞ւր զմեզ ամ՝ առաքինութիւնք, պայծառ
հաւատով, աներկբայ յուսով և յաջութ
սիրով: Եւ զարդարեալ զմեզ խոհեմու
թիւ՝ սղմաստհուիւ, արխուիւ՝ և արդարու
թիւ: Այսպէս զմեզ յազմող լինիլ ընդ
դէմ՝ հնարից բանասարկութեն, և զամ
նեւտս մուխս չարին շեջուցանել: արդա
թութիւն և անպաշտութիւն կայ մնալ յաշ
խարհի ըստ հաճոյից և իսկանաց քոց,
և յետ աստի կենացս զանձառ բարխն
վացելիլ տերամբ մերով սրում՝ փառք և
զօրութիւն յաւիտեանս. ամէն:

Առտառտ՝ ի լայր ունիւրդունի և հրոց և սուրբ
տաճարանին. և հաւատամքն ոտսդէս զայդ
ընդ երգողին:

Ազգէր Սբ. տառնութեան:

ՏԻ՛ մեր Յս. Քս, որդի Լ. Ե և բան
հօր, որ ըստ անձառ բարերարութե քո,
նշ կամեցար անտես առնել զարարածս
ձեռաց քոյ, սյլ մարդասիրապէս գլխ
ցար յազգս մարդկան խոնարհեցար՝ ի
հայրական ծոցոյ էնդ Լ. Ե, առեր զմար
մին՝ ի սաւրբ կուսէն ժաղխումս, կամար
նոր

Զօր և հաճութիւնք նրա Հոգւոյն, զամ
 զմարդկայինս յանձն առեր կրել բաց
 'ի մեղաց. և զանոցին մարմինդ քո ե-
 տուր փրկանս փոխանակ բազմաց, ըստ
 կանխասացութեանշուշտ հրամանի քո
 խոչի և մահու համբերելով: Հովիւդ
 քաջ զանձն քո եղեր 'ի վերայ բանա-
 ճոր հօռի քո, ժողովել զցրուեալսն 'ի
 փարախ կաթուղիկէ նր եկեղեցի քո,
 լինիլ մի հօտ և մի հովիւ: Ասն որոյ
 մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քո՝ երկ
 բամաճ դիմօք խոնարհեալ և 'ի ծունկս
 անկեալ աղաչեմք զանբաւ մարդասիրու-
 թիւն քո, մի թողուր զմեզ 'ի ձեռաց
 քոյ, և մի անտես առներ զանբիծ ար-
 եամբ քո փրկեալ հօտս. մի տաք զմեզ
 'ի փորձ թշնամւոյն և հակառակորդին
 մերոյ. սրբեա՛ զմեզ 'ի մեղաց և մաքրեա՛
 զմեզ յամ՝ անօրէնութեց մերոյ. լուա՛
 զսիրտս մեր 'ի խղճէ՛ չարեաց և փրկեա՛
 զմեզ անիրաւութեց. լոյս տուր նոր ա-
 չաց մերոյ, զի մի երբեք ննջեսցուք 'ի
 մահ, և մի լիցի տեղի պարճանաց թշնա-
 մւոյն, ոյլ խորտակել ջաղխեսցի գլուխ
 նորին՝ զօրութիւն ամենայաղթ խաչի քո,
 և տկարացին զօրութիւն մեքենայից նր:

Եւ տո՛ւր մեզ անարգել և անբռնադատ
վճարել զկեանս մեր նմ՝ արդարութիւն
հետեւելով լուսոյ շա՛նդաց և երկնաշու-
ճանապարհին, 'ի վայրի դաւարւոջ բնա-
կեցո՛ւ զմեզ և առ ջուրս հանգստենն սնո՛ւ.
զի տեսցէ թշնամին և ամաչեացէ զի քոյ
եմք ստեղծեալք և քոյ եմք փրկեալք,
դու ես օգնական և փրկիչ մեր, զի բաց
'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք և զանուն
քո նոր կարգամք զօրհանապաղ . մի թո
դուր զժառանգութիւն քո 'ի ձեռաց
քոց, սոյլ ամենազօր սջ քո՝ լիցի հովա-
նի և պահապան 'ի վերայ պաշտօնէից
քոց, բարեխօսութիւնը նմա՛նս և նմ՝
սքց քոց երկնաճորաց և երկրաճորաց,
և քեզ փառք յաճիտեանս ամէն:

Ընդ ողջումնն՝ Տաթո՛ւ զաղօլնս զայսոս

Միջնորդ ԱՅ և մարդկան՝ Տէր մեր
Յո՛ւ Բն, որ ամենաբարի և խաղաղարար
միջնորդութիւն քո հաշտեցուցեր զհայր
բնդ արարածս, և արարեր խաղաղութիւն
երկնաճորաց և երկրաճորաց, հեռաճո-
րաց և մերձաճորաց, և զնոյն խաղաղուի
շնորհեցեր եկեղեցւոյ քո ասելով, զիսա
ղա

զազուլութիւնն թողսւմ ձեզ, զհաղաղութիւն
 զիմ տամ ձեզ: Այնպէս տէր ողոր-
 ցեմք զքեզ՝ զերկնաւոր և զհաշտարար
 խաղաղութիւն քո պարգևեալ մեզ, զի
 խաղաղութիւնք և հանդարտութիւնք վարես
 ցուք զկեանս մեր, առանց մեղաց և ա-
 ռանց զայլութակղութեան. և սուրբ սրտիւ
 սիրել զմիմեանս որպէս դու զմեզ սիրե-
 ցեր, և զնել զանձն՝ ի վերայ բնկերին
 որպէս դու եղեր, և լինել առ միմեանս
 զթաճք՝ քաղցունք և բարեբաւք, որպէս
 դու արարեր, հնազանդութիւն և խոնարհ
 ութիւ ծառայել միմեանց, որպէս դու
 խոնարհեցար ի ծունկս քոյոյ աշտկեր-
 տացն. որով մարտացուք լինել պատ-
 շաճաղ անդամք և մարմին զխոյզ մերոյ:
 Այն դու Տէր ասացեր, թէ ուր երկու և
 երեք ժողովեալ են յանուն իմ՝ անդ-
 եմ ես ի մէջ նոցա: Ասան որոյ և մեք
 ժողովեալ յանուն քո՝ ի գաւիթ նը-
 կաթուղիկէ առաքելական եկեղեցւոյ,
 և անպիմ և նը ողջունինս եկեալ մի ան-
 ձըն և մի սիրտ, ըստ սքց առաքելոցն:
 Այլ արտաշանոց մերոյ մարդասէր տէր
 և բնակեալ ի սիրտ և յոգի ժողովելոցս
 յանուն քո: Սրբեալ մտքեան և յաղ-

զարեալ զմեզ լինիլ տաճար և բնակարան
սմենադօր շնորհաց քոյ • հեռացս 'ի
մէնջ զնմ' խորամանկութի և զնկնդ օշ
թի թշնամեցն զի նք սրտին և մարտ
մտօք , երկիւզին և սրդարութի ք զօրհա
նադաղ փառաւորեացուք զսմենադօր
անուն քո, այժմ' և միշտ յաւիտեանս յա
ւիտենից ամէն :

Յորժամ զսէ ստեփն երգէն՝ Գոս զաղօլես տաճո

ՄԻ Սուրբ Սուրբ մոր զօրութեք, լի
են երկինք և երկիր փառք քո, սերօքէքն
աղաղակեն հրաշալի և հողեղէն բարբա
ռով առաջի փառաց աթոռոյ անու թե
քո • քանզի զարհուրեալ հիասքանչ և
'ի հրաշալի փառաց քոյ ոչ ունելով կա
թողութի արժանապէս փառաւորիլ զան
հասանելի մեծութի քո Ս ան որոյ ոն
լրուելի և անդադար օրհնաբանութի փա
ռաւորեն զմիասնական անու թիդ, զպաշ
տելի և զհամագոյ երրորդութիդ Վ րդ
եթէ հրեղէնքն և իմանալիքն չին բա
ւաւան քոյոյ անբաւութե, մեք հոգա
նիւթեացքս և յերկիր կործանեալ քս՝
զիւրդէ կարասցուք բաւանդակել բանին
զան

զանբաւելի զ թու թիւնդ առ արարածս,
 և մանաւանդ առ ազգս մարդկան: Ար
 նախ սկզբանն արարչագործ ձեռամբդ
 ստեղծեր զնախնին մեր զազամ, պատ
 թեիլով զնա քան զայլ արարածս՝ որ բա
 նիւ միայն արարան. և յետ պատուիրա
 նագանցութե պտղոյն ճաշակման, ոչ
 արարիւր անտես զանկեալ ընտլ թիւնս,
 այլ ետուր զօրէնս, և առաքեցիւր զմար
 զարէս յայտնելով զօրութն. խի պատ
 ըեալքն՝ ի պատրուկէն ոչ ծանեան զխոր
 հուրդ բարեբար կամաց քոյ: Ապա
 հայրդ երկնաստ կամելով յայտ առնել
 զանձառական սէրդ, կամակցութիւն հոգ
 ւոյդ սէջ, առաքեցիւր զմիածին և զծոյա
 ծին բանդ, որ եկեալ մարմնացաւ ի նր
 կուսէն և նսկին մարմնամբ համբերեաց
 չարչարանաց, խաւի և մահու, և եղև
 քաւութիւն մեղաց մերոյ: Այսմ որոյ
 մեք ընդ սիրտընիցն երգեմք նմա տե
 լով, նր՝ նր՝ նր նր զօրութեց, ի նն եր
 կինք և երկիր փառօք քո, օրհնութի՝ ի
 բարձունս. օրհնեալ է գալուստ քո յաշ
 խարհս՝ ի վերելութիւն մեզ քն Եւ մեր.
 օրհնեալ է կենսաբեր տօնէնութի քո.
 օրհնեալ է վերկաւէտ չարչարանք քո,

որով զերծաք 'ի չարչարանաց և յան-
 չարչարութիւն յիմակեցաք: Օրհնեալ է
 կենդանաբար մահն քո, որով փրկեցաք
 'ի դառն մահո՞ւմնէ, և յանմահութիւն
 երկնից: Եւ ըստ փոխեցաք: որ յաճէ ժական
 զոհարանութիւն մատուցուք փառք և
 երկրպագութիւն բարեբաբիդ՝ փրկչիդ և
 նորդոյիդ, յաճիտեանս յաճիտենից.
 ամէն:

Յորժամ **Մ. Է. ք** կերէք՝ **առաջին՝**
 Տապա:

Օրհնեալ է պարզ և ատուն կենաց, և
 պարզ և անմահութիւն քն անձ մեր:

Եւ յորժամ **Մ. Բ. ք** 'ի ամանէ **առին՝**
 Տապա:

Օրհնեալ է շնորհն ձրի, և պարզ և անձախելի,
 կենդանի և կենդանաբար
 մարմինն և արեւնն քի նոյ միւրց:

Յորժամ հայր երկնաւորն **առաջին՝** զայս աղօթիս
 Տապա:

Հայր երկնաւոր բարեբար և բազում
 ողորմ՝ անձ, ատնող բարեաց և պարզ և իջ
 Գ 3 կեն

կենդանութիւն , ամենաբարձր բնութիւնը՝
 յաղթեալ եղեր՝ ի մարդ տալիս թե՛նէ ,
 մինչ զի գհամագոյակից և դարարչակից՝
 աթոռակից և հաւասարակից բանդ՝ առա-
 քեցեր յաշխարհ , առ ի մարդ Բանալ ի
 նր կուսէն , և նոյին անմեղ և անար-
 տական մարմնովն՝ և զն գին և փրկանք
 ամաշխարհի . զի ետուր զնա ի գնեսումն ,
 ի մահ , և ի փրկութի , վասն ամ հաւա-
 տացելոց անսւան քո մեծի : Այժմ
 սղաչեմք զքեզ , միջնորդութեամբ մարմնոց
 և արեան միածնի քո : Հալեաց ի հեղու-
 մըն նր արեան նորա , և յանշնչութիւն
 նորա ի խաչին , ի բացումն փրկական
 աղբիւրաց նորա , և արեամբ թաթաւումն
 նր մարմնոց նորա , և սնցս ի մէջ զցա-
 սումն պատուհասի յանցանաց մերոց
 բարերարութեամբ քով , զի նորա կմք
 փրկեալ , խնայեալ ի գինս նր արեան
 միածնի քո , և ողորմեալ բանաւոր հօտի
 քոյ յուսացելոցս յանուն քո :

Յորժամ յամ օգնեալ էս գերն ասին , հարս
 զարեւն :

Արժանապէս օրհնեմք զքեզ , և ար-
 զարապէս գովեմք և գոհանամք զքէն
 նր

Ինքն իմ քան, որ ըստ բաղուամ՝ ողորմուէն
 քուամ՝ անաւես արարելու անարժան դործս
 մեր, և այսմ շնորհի արժանաւորս կա-
 ցուցիւր, վասն միջնորդութե մարմնոյ և
 սրեան միտմանի քո, հաղորդս լիցուք վա-
 սայ իմ օւթնդ քո, միաւորկոյ ընդ
 գերադասութիւն ծոխութեդ քո Աստու-
 ընց՝ յամի օրհնեմք, և ըստ իմի գոհա-
 նամք զքէն զօրհնատալս, ինքն իմ մեր
 ողորմեա մեզ:

Հորհամ որդի աստուծոյն սոխն, հազոն զառջն:

Եւ այ կենաց և բաժակ անմահութե
 միամին որդի ինքն ինքն մեր և վերկիւ յի-
 քսն իմ Դճմարիտ, մանանայդ և բկնային
 իջեալ ի վերաւս, եղիւր կերակուր իմ
 հաւատացելոյ քոց. հեղմամք սրեան
 քո՝ ողորմեա բանաւոր հօտի քո, շնորհե-
 լով զթողութիւն յանցանոց հաւատա-
 ցելոց, ի մահու լեր վերկութիւն հաւա-
 տացելոց, և արժանապէս ճաշակողաց
 զմարմին և զարիւն քո նշան Հիշեալ ըզ-
 վերկանէա չարչարանն քո և զկենսա-
 տու մահն, զարեամք ճապողութիւն ի խա-
 չին և զանտանելի կէրսն, զոր ընկալար ի
 մար

մարմինդ վասն մեր: Ասեաց 'ի խոցոճա
ծբա՝ արարչապործ ձեռաց և սախց քոց,
և 'ի բացումն կենարար վաակին որով
արողեցան տիեզերք, և արեցան արա-
րածք: Ասին վաակօքն լոճա և մաքրեալ
զմեղ յամ՝ մեղաց մերոց, և լծնդ մեղ
զամ՝ յանցանս մեր: Անուշեալ արեամք
քո փրկեալ հօտի, և այց արա մեզ 'ի
միռսանդամ՝ գաղստեան սրբայութեան
քում, զի մահաճամք և շարժարանօք փրկ
կեցեր զմեզ քն ան մեզ՝ բարեբար և
նորոգող, և քեզ փառք և երկրպագութի
յաճխտեանս յաճխտենից. ամէն:

Յորժամ հոգի այ աւին, ճարտ գաղձես զայս:

Սուգի այ ան ճշմարիտ, որ նախ յսկզ-
բանն շրջէիր 'ի վերայ ջուրց, և ստեղծա-
նէիր զաշարածս յօնչէ, և պէսպէս հը-
րաշն գործեցեր յաճութա մարդարէիցն,
և 'ի ժամանակի անօրէնութե կակցին
քո՝ իջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնա-
տունն, յեր գառաբեալսն բազմապատիկ
շնորհօք: Այժմ՝ աղաչեմք զքեզ միջ
նորդութե ք մարմնոց և արեան վառակ
ցին քո՝ որ բազմեալ կայ 'ի վերայ սեյ
սե

սեղանոցս, ԵՋ 'ի սկզտ և յողիս մեր, և
 և մարբեալ զմեզ իբրև զառաքեալսն 'ի
 սուրբ վերնատանն, և բարբաբեալ 'ի մեզ
 զկացծ սիրոյ անուծեղ, զի արժանապէս
 լիցուք առճար և բնակարան քեզ և հա
 կից փառակցացդ. և ամենապօր շնորհիւ
 քո՝ լիցուք փրկեալք յաճուր նորդման
 մերոյ, և քեզ նորոգողիդ այ՝ վայելի
 փառք յաճիտեանս ամենս:

Վ քո՛ւ առաքել լին՝ ճառս զաղօխս:

Յիշեալ տէր և ողորմեալ, և օրհնեալ
 զուխտ և զժառանգութիւն եկեղեցւոյ
 քում սքյ, և շնորհեալ մեզ զերկնային
 քո զխաղաղութիւն, զի մի լիցի 'ի մեզ
 տեղի և մուտ չարին. հեռացն 'ի մէնջ
 զամ՝ խարդախութիւն թշնամւոյն, և
 զբռնութիւն նորա խորտակեալ, բարեխօ
 սութիւն և յիշատակաւ սրբութեաց անաճ
 նին, և յախաննու կարապետին, և սքյն
 ստեփաննոսի նախապկոյին, և սքյն զրի-
 դորի մեր լուսաւորչին, և սքյ առաքե-
 լոց և մարգարէից, և սքյ հայրապետաց
 և մարտիրոսաց, ճգնաւորաց և կուսա-
 նաց, և ամ՝ սրբոց քոց՝ երկնաւորաց և
 երկրաւորաց, որոց յիշատակն ևս օրհ-
 նու:

հուժժիք եղևցի 'ի մէջ նր և կեդեցւոյս՝ և
առաջի նր պատարագ իս ամէն :

Օգնէ ընդ Բողո-լէւան՝ տա՛ն զգլխոս զայս :

Յիշեա՛ն տէր և սղարմեա՛ն, և գթա՛ն 'ի հո
գիս հանգուցեալ ծառայից քոց, որք
ուշիղ դաճանուժիք պաշտեցին զքեզ,
և նովին հաճատով և յուսով նեղեցին
'ի քեզ : յիշեա՛ն զնոսա՛ն յաճուր մեծի դա-
լըստեան արքայու թն քո, արա՛ն արժանի
ողորմութե՛ն, քաճութե՛ն և թողութե՛ն մե-
զոց, դասաճորեալ պայծառացո ը սրեա
քո յաջակալման դատուն, զի յաճե՛ծա
կան խնդութիւնք և մշանջնական ցնծութիւնք
փառաճորեացեն զքեզ քն, ընդ հօր, և
ընդ սրբ հոգւոցդ, այժմ՝ և միշտ և յա-
ճիտեանս յաճիտենից ամէն :

Ընդ հայր Բղին՝ նոն հայր Բր որ յըրբնոս տա՛ն
զի աւշաւանակա՛ն է :

Սբոյն սուրբ-բանի. 'ի սբո-լի սբն տա՛ն :

Օրեա ետղ ինձ 'ի փրկութիւն խոստո-
վանի՛մ ճշմարտացիս մարմին և արիւն
քիւնց՝ յուսոց իմոց, և աղաղակեմ՝ առ
քեզ

քեզ՝ մեզոց յերկինս և առաջի քո, սրբեան զիս յսմ՝ սրբածածկ հոգւոց և մարմնոց, շնորհեա ինձ ժամանակ և ցանկութիւն տալախարութեմի։ Գիրկեան զիս յերեւելե և յաներեւելի թշնամւոց։ տալանորեան զօգուան հոգւոց և մարմնոց իմոց։ Պարզ և ետ ինձ բարեգործութիւն և բարեպաշտութիւն՝ զքեզ արժանատիս ճաշակել, և փառանորել զհոյր, և զորդի, և զսրհոգիւք, այժմ և միշտ և յանխաւանս յանխաւենից ամէն։

Եւ յորժամ աստուծոն՝ Եւ Եւ Եւ, Ժողով։

Սաստովանիմ և հաւատամ, զի զանէ ճշմարիտ մարմին և արիւն յի քի՝ որդւոցն ան, որ բաւնոց զմեզս աշխարհի, սէ մերոց և միայն, այլև՝ ան Եւ։ Հաւատովս հաւատամ, խոստովանիմ և հաւատամ։

Եւ եւ անժամ զայս ասաւ Եւ այլ տէստէս ինք ըսէս, Էսան ինքստեմեաց և անմեղեւոց։

Յորժամ՝ զԵ տոստայտիլն ասեն, Ժողով։

Սրբաբին որդի ան և բան հօր՝ արարիչ երկնաւորաց և երկրաւորաց, և լցաւ ցիւն հաւ

Համայն արարածոց, որ ընդ ա զամ յամի,
 անպարագրելի գտով բնութիւն՝ բովան-
 դակեցար ի մարմնի, զի տեսանելի և շո-
 շափելի լիցիս մարդկային ազգի, զի սրայ՝
 ճշգրտելի և կերական բեղեր ամ՝ հաճա-
 տայեցայ, զի ապեա կեանսն յաճխե-
 նականս այնոցիկ՝ որք հաճատով և արբա-
 թիք մեծնան ի քեզ, ի անսուտ խոստ-
 ման քո մարդասէր։ Այժմ մեր փրկ-
 կեալքս պատճառն արեամք քո՝ հաճա-
 տով տեսանելոք գիրկիչդ մեր բարբառս
 պարունակեալ ի ներքոյ կրկին տեսա-
 կայ՝ հային և զինւոյն, հաղւով մարմ-
 նով և նծութիւն յազադս սրայ՝ երկրպա-
 դութիւն մատուցանելք փրկողիդ մե-
 րոյ, և աղաչեմք զանրան զթութի քո։
 Եւ յիշ զկողմեղաց մերոյ, և ջնջեալ զ
 ձեռագիր մերոյ անգրէնութե, բեւեռաւ
 զմեզ յերկիւղ և ի սէր քո նք, զի միշտ
 գնասցուք արժանի կոչմանն՝ յոր կոչե-
 ցեր զմեզ։ Տուր մեզ տէր՝ բանաւոր
 հօտի քո, յամ սրտէ հետեւի միայն
 զինի ճշմարիտ հովուիդ և կատարել ըզ-
 կամս քո, և լսել զերանաւէտ բարբառ-
 քո, և աճել օրբստօրէ, պահել զպատ-
 ճիրանս քո զորհանսդ։ Պարգեւաւ
 մեզ

մեզ զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ, զի
մի արհամարհեալ լիցաւք սաւաճի քո.
մարդեան զմիտս և զխորհուրդս մեր, ոնց
սրբոց քոց առաքելոցն, զի ընդ նոսին
արժանի լիցաւք՝ զնոք և զօրքարար, կեն-
դանի և կենդանարար, զխորմին և զօր-
լին քո՝ քն ան մեր, ճաշակիկ և հաղոր-
դիկ, յաւսով կենացն յաւիտեանից, ընդ
ամ սրբս քո, սրբմ' և միշտ և յաւիտ-
եանս յաւիտեանից. ամէն:

Յորժամ ելիկ-դէ՛ւ և հաճախեալք մաշն, ասա՛:

Եմեր, և նոր մեր, երեւցա՛ն մեզ,
օրհնեալ՝ եկեալ անուամբ նոն.

Օհի ասա՛:

Գահանամք զքէն հայր ամենակալ, որ-
դիտ միտնին, և հոգիդ ճշարիտ, որ
ընտրեցեր հաճատացեալքս անուանդ
քու՛մ սրբ, 'ի մասն վիճակի սրբն 'ի լոյս,
և ըստացար քեզ ժողովուրդ սեփհա-
կան, և արարեր հաղորդ փառաց նձու-
թեդ, և ժառանգորդ անձառ ըսրուեց
քոյ. ոչ ըստ մերու՛մ արժանաւորուէ,
այլ ըստ անբա՛ն գթութե քո, որ միշտ
շնոր

Հնորհեա առատապէս և ոչ նախատես,
 փոքր որհանջես, և մեծամեծս պրգեես
 Այս՝ օրհնելով օրհնեմք, և գոհանա-
 լով գոհանամք զքէն նոր ամ մեր, որ
 յայտմ մասին զմեզ արժանաւորս կոչու-
 ջերս Աղաչեմք զքեզ մի թողար զմեզ
 'ի ձեռաց քոյ՝ յայտմ հետե մինչև յա-
 ճիտեան. և եկեացէ սղարմուծ իւն քո
 'ի վերայ մեր՝ զամ աւուրս կենաց մե-
 քոյ. և եղիցի անուն քո օրհնելու յաւի-
 տեան և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

'Ի վերջն զայս աղօթն հարն և փնի խաղաղութի:

Սղիպրն և կատարումն ամի ամ, որ ամ
 քարի 'ի քէն սկսանի և քե կտարի, և
 'ի քեզ բախնդակի ամ, 'ի վախճան ա-
 զթիցս՝ ողորմես մեզ, և լեր ընդ մեզ
 զամ աւուրս կենաց մերոյ, և եղիցի ա-
 մենազօր աջ քո՝ սոհոսական մեզ յամ
 ժամ 'ի առնէ և 'ի գիշերի, 'ի նստիլ 'ի
 տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և
 'ի յառնել. և զամ գործս մեր՝ 'ի քարին
 կատարես ամէն:

Աղբէ՛ք՝ յորքամ ի քնոյ զտը՛նիցէս , հարսն :

Օրհնեալ է մեռեալն և յարու-
ցեալն 'ի մեռելոց քն օծ , եր
զարթոյց զիս 'ի մահահանգոյն
քնոյ , խաղաղութիւն անցուցանելով ըզ
զիշերս , աղաչեմ և խնդրեմ , զի զմեռ-
ցեալ ժամանակս խաղաղութիւն պահես
ցէ շնորհիւ և ողորմութիւն իւրով ամէն :

Աղբէ՛ք՝ 'ի Բժշ գիշերն հարսն :

'Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովա-
նիմք զքեզ նր , փառանորելով զանուն
քո նր , և խնդրեմք 'ի քէն , հեռացն 'ի
մէնջ զխաճարոյին խորհուրդս՝ 'ի պատ-
րանայ բոնսարկուն պահելով շնորհիւ
ողորմութե քո ամէն :

Աղբէ՛ք

Աղօթիս առաւելումն :

Եւ աւելօտ խաղաղութեան ծագեալն 'ի մեզ
մարդոսէք և կեցոյս. խնայել լուսովդ
քո փրկիչ լուսաւորեալ զմեք գոյսիս և
կեցոյս : Այն յամ փառնդ է ամբարշտ զմեզ
ընդ հովանեաւ աջովդ քո սէր և կեցոյս :

Աղօթիս 'ի յեւ տեւոյս 'ի քաղաքս :

Եւ այս 'ի լուսոյ ծագումն՝ արեւակն ար
դար, անձու ծնունդ հօր որդի յառաջ
քան զարեւելուն քո գովեալ ընդ հօր,
'ի ծագել լուսոյ առաւելօտեւ ծագեալ 'ի
հոգիս մեր՝ զլոյս քո խնայելի :

Աղօթիս՝ յերրորդ քաճոյս՝

Տողի նոյ որ յոյսմ ժամու ահադին
շնչմամբ իջիք 'ի վերնատունն բաժանե
լով զհրեղէն լեզուս, էջ և առ մեզ յեր
րորդ ժամուս, և լից զմեզ նախ բարութե
քո՝ իբրեւ գործաւորեալն, հանդիսով
'ի սիրտս մեր յաւիտեանս յաւիտեանից
ամէն :

Աղօթիս

Աղբիւս՝ Բեբեկայ ժամ. — աստ:

Արեւսին տրդարուէ տր մեր յն քն,
որ ծագեցար 'ի հալլական ծոցոյ, արծա-
կելով զճառագոյլն ս քո յնով ակեղերս
Բաց զաչս սրտից մերոյ՝ տեսանել զհա-
մառիւս լոյս քո, և հետեւել շունդոյ
քոյ. հալածեա 'ի մէնջ զգեւն ճանճրու-
թիւ, որ յայտ ժամու մարանչի լի մեզ,
ջերմացուցանելով զմեզ 'ի մեղս և 'ի
սէր հիւթանիւթիցս. քսին շնորհօք
փրկեա զմեզ յնով մեքենայից նքամ, ն

Աղբիւս Երեւոյեան:

ՏԲ տերանց՝ անձ աստուծոյ, զոհա-
նամք զառատ մարդասիրութիւն քումն,
որ ըստ բազում ողորմութեւն քում՝
պարգեւեցեր զօրս զայս խաղաղութիւն
յուշանել, և հասանի 'ի ժամ երեկոյիս:
Արժանի արա և զգիշերս զունարթութիւն
անցուցանել տաանց մեզոց և առանց
խռովութեւն, շնորհօք ամենազօրիւղ ամէն:

ՏԻ մեր յն քն, որ անապական սուրբ
 մարմնովդ խնդր 'ի գերեզման, նոյնպէս
 և յարեալ 'ի մեռելոց, շնորհեա՛ մեզ նոր՝
 անապական խորհրդով ննջել 'ի մահիւն,
 և սրբութիւն յատնել 'ի մահահանդոյն
 քնոյս, ոչ ունելոյ՝ գնշան աղանդութե
 'ի միաս, 'ի սիրտս և 'ի հողիս, շնորհօք
 վերկշիգ և ազատողիդ մերոյ սմէն:

Ըզօնէ՛ս՝ յորժամ 'ի գործին՝ յեռն արեղիս:

Օգործս ձեռաց մերոյ՝ ուղիղ արա՛ 'ի
 մեզ ահբ, և գգործս ձեռաց մերոյ՝ յա-
 ջողեա՛ 'ի մեզ:

Մալեան՝ լսան գիշերային արհամարհ, յայժ Եգիպտոս. 'ի յաղհեկեց Սեբն Վեհերե Նաբեհայոց՝
աբրահամիւն

ՄԾ յաւիտենական. բարերար և ամե
նակալ : Բառնդ իջ լաւոյ և յօրինիջ դի
շերոյ : Ահանք 'ի մահու և լոյս 'ի խաւա
րի : Յոյս ական ունոյոց և երկայնամուր
տարակուսելոյ : Ար ամէնազոռնիս իմա
տուք քո դարձուցանես յայդ զստունբա
մահու : Բնեռնազ ծաղումն և անմուտ
արեգակն : Բանդի ոչ զօրէ ծածկել ըզ
փառս տէրու թիւ քոյ՝ խաւար դիշերոյ :
Արում կրկնի ծունր երկբարդ ու թեան
նմ՝ եղելոյ : երկնաւորաց և երկրաւո
րաց և սանդարամե տականայ : Ար լսես
զհիծութիւն կապելոյ և հոյիս յաղթա
խոնսրհայ և ընդ աւելիս զկնդրուածսն ի
Մ իմ և թագսւոր իմ : Կեանք իմ և
ապաւնն իմ : յոյս իմ և վստահութի
ն իմ յն քննածդ նմի : Սուրբդ՝ հանդու
ցեալ 'ի հոդիս սքոյ : Սիւն թարու թիւն
փշտաց, և քաւարան մեղուցիւն : Ար գի
տես զնմ յառաջ քան զլինիլ նոցա.
առաքեալ զպահպանողական զօրութիւն
աջոյ քոյ և փրկեալ զս յերկիւղէ գիշե
րի

րի և 'ի դիւնէ՛ չարէ՛ : Այ՛ զի զյիշատակ
 սոսկալի և սուրբ քո անունդ՝ միշտ
 համբուրեալ շրթամբք հողւոյ՝ ըղձուէ
 շնչոյ, կեցից պահպանեալ ընդ այնտիկ
 որք կարգան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ : Այ՛ 'ի
 զբոշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ՝ զոր անպիմ
 արեամբդ քո ներկեալ նորոգեցեր, և
 'ի նոյն շնորհ որդէ զբուծե զմեզ մկրտե
 ցեր, և 'ի փառս պատկերի քոյ նկարեալ
 յօրինեցեր, այսու պարզեօք անձկանօք,
 ամաչեացէ ստատանայ : Քակասեցին մե-
 քենայքն : Բարձցին որդւոյնքն : Պար-
 տեցին մարտուցեալքն : Պակասեցին
 դէնքն սարսուռք : Մերժեցին մէզն :
 Փարատեցին խաւարն : Մեկնեցին մա-
 ռախուղն : Բազուկ քո հովանապի, և
 աջ քո կնքեացէ : Ասան զի զթած ես
 և ոգորմած : և անուն քո կոչեցեալ է 'ի
 վերայ ծառացից քոյ : Այ՛ քեզ ընդ հօր՝
 հողւովդ սրբով փառք իշխանութիւն
 և պատիւն սցծմ՝ և միշտ և յաւիտեանս
 յաւիտենից ամէն :

Դարեւել ինչոյն Սէն Գրիգորի աշակէց՝
 յերեւելորդ ճառէն:

Եւ արդ՝ զհարդ ոչ սղորմնացիս բարե
 դուք՝ սցարանեսց ճոյնարկու թնց կող
 կողագին հեծեծանայ. որ անուամբ այ
 սու մեծացար, թե՛ սղորմած եմ ես ար
 Եւ առ չարաւի զերւոյս՝ բարուի քո
 Եւ մահապարտիս դառնութի՛ն քաղ
 բութի քո Եւ կարուսերոյս յոյանութի՛ն
 ճառադպթ քո Եւ յանդդնելոյս մարու
 թի՛ն սղորմութի քո Եւ խակութի մնասա
 կարիս՝ հեղութի քո Եւ կարծանելոյս
 աղկելութիւն՝ աջ քո Եւ ընկղմելոյս
 վերլերութի՛ն ձեռն քո Եւ բժշկութի
 անսղջանալի խոյսւածոյս՝ մտան քո
 Եւ պակուցելոյս պաշտարանութի՛ն հո
 դի քո Եւ արտախառնորիս փառահաւթ
 երկայնմութի քո Եւ օծումն ունենա
 դրժեկիս՝ դօրութի քո Եւ մեղուծորիս
 քանութի՛ն, հրաման քո Եւ փախուցե
 լոյս արաւինութի՛ն ամն քո Եւ սրացե
 լոյս սրատապարութի՛ն բապուկ քո Եւ
 փրկելոյս առաջնորդութի՛ն լոյս քո
 Եւ տարակուսելոյս հարաւորութի՛ն
 հանձար քո Եւ անիծելոյս կրկին ամն

ցումն՝ օրհնութի քո : Առ վհատելոյս
 քաջալերութի խրախոյս քո : Առ վշտադ
 նելոյս մխիթարութի՝ բաժակ քո : Առ
 նեղելոյս ընդարձակութի՝ կամք քո :
 Առ ատեցելոյս կոչումն՝ սէր քո : Առ
 հաստումն սասանեցելոյս՝ բան քո : Առ
 հոգւով միբաւորելոյս՝ կաթոնած ար-
 եան քո : Առ աներկեղ ժմրելոյս ցաւոց՝
 ակնարկութի քո : Առ յուսահատելոյս
 անդրէն ընտրութի՝ իշխանութի քո :
 Առ արատնաստումն կարելոյս՝ կցոր-
 դութի քո : Առ խաւարաւ մահաւ ծած-
 կելոյս՝ նշոյլ կենաց քոց : Առ խառնե-
 ցելոյս իմ հանդարտութի՝ խաղաղութի
 քո : Առ վայրագութի օտարացելոյս՝ ող-
 ջոյն քո : Առ մոլորելոյս դարձանորդութի
 ձայն քո : Օ ի դու արեւս ամենայնի
 գլխութիւն և չեք ՚ի քեզ մասն ինչ խա-
 լարի : Անշէ բարութի առանց քո :
 Եւ քեզ վայելէ փառք յաւիտեանս
 ամէն :

բորդն է գերբնական, և միայն 'ի սուրբ
անունդ հաւատացիլոյն առանձին: Քն
դի՛ ուր. անհաս Տէր իմ, ոչ պատէս ա-
րարիք իմ աղքատ և զգաւատանս քոյ
ոչ յայտնեցիք նոցա:

Այս երկեակ արժութապատ թե ուր
ուր: Մարդասէր Տէր իմ, ծառայ քոյ սլաց
եալ մերանոց ճանաչել զաներկեցութեդ
քոյ, պոխնքն մշտնջենաւորութի, զօրու-
թի, և Վճռութիւն քո. պարգութիւն և
կատարծնութիւն քո. բարութիւն և
անշափութիւն քո. անբաւութիւն և
անբովանդակութիւն քո. տեսութիւն
և նախապայութիւն քո. կաթի՞ և վճիռք
քո. սէր, և ասելութիւն քո. նախախ-
նամութիւն, և նախասահմանութիւն
քո. արդարութիւն և ողորմութի քո.
ամենակարողութիւն, և արարչադորձու-
թիւն քո. նաև՝ այլ անթիւ Վճառացե-
լուչ յատկութիւնք և անունք անսո-
վոխ էութեդ. եթէ ստորասարար բա-
ցատրիցին այնպիսի անունքն՝ կամ թէ
բացասարար. քոց ուր անձառելի Տէր
իմ պոպիսի Վճառանօթութիւնդ իբր
բնական գիտութիւն ոչ է այնքան հաւա-
տի, և արդիւնարար, որպէս հաւատի
հա

Հաճատովն Հաճառալ՝ Թէ Եսդ Վճ . և
 խնդրողացդ Եւ Պարգ և տառ :

Հաճատացի՝ ով Հայրախնամ Տէր
 իմ, քցինապարգ և Հաճառով . որով
 կազդուքեալ՝ զուղղելի դահու թիւնս մա
 տուցանեմ քեզ՝ լոյս աչաց իմոց, որ
 լուսաւորեցիր զիս, և զխառցի գքեզ .
 զխառցի, և Հաճատացի՝ ի քեզ . զի դու
 Եւ միակ, և միացնակ Վճ իմ անբակիղն,
 և անվախճան . արարչազործ երկնի, և
 երկրի . երկեցեաց՝ և աներևութից .
 ճշմարիտ Վճ ամենակարօղ՝ և ամենակալ .
 ամուսն, և անպարագ իր . անպարմակ, և
 անսահման . անմատչելի՝ և անբովանդա
 կելի . անքնների, և անփոփոխելի . անբաժ,
 և անհուն . որով ամ՝ ինչ եղև, պահ
 պոնի, և նախախնամի յերբեակ յաճիտ
 եանս :

Հաճատամ՝ ով սրտադէտ Տէր իմ,
 յերիս անձնաւորութիս քո . յանսկիւղն
 Հայրդ, ՚ի ծնեալ Որդիդ, և ՚ի բղխեալ
 Սէր Որդիդ . համալոյ, և համորուն . մի
 Վճութիւն, և մի իշխանութիւն . հաճա
 տարատաալիճ՝ և զուգափոս . միութիւն
 յԱրրորդութե, և Արրորդութիւնն ՚ի
 միութե . անշխթ անձնաւորութիւն՝ և
 անք

անորոշ էութիւն. այսպէս համատար, և
պաշտեմ՝ զանգած անկէ ձգտել տալիս իդ-
րաս լանի ծառային քուժ՝ Աստուծոյ .
ողորմութիւն ան լի եղև երկիր՝ և բանիւն
ան երկինք հաստատեցան՝ և հողւով
բերանոց նորա ամ զտուած իւնք նոցա :

Քառք միշտ անհաս երբեակու	Թեղ,
և զուգակից համարեա	Թեղ.
Հրակըզանէ յաւիտե	Նիյ,
այժմ, և յաւիտ յապտոց	ից :

Խոսք առ Հայրն Աստուծոյ :

Ով աղնունաղութ՝ և բարեխնամ
Հայր. որ անսկիզբն և անորսածառ
զոյով՝ սկիզբն, և պատճառ ես ամի. Հա-
մաղցիցդ Օհնդեամբ, և Այտուածիւ .
իսկ եղականացս արարչադ սրծութիւն . ա-
ղաչեմ զքեզ՝ զմեզս մանկութե իմոց, և
զանդիտութե մի յիշեր. այլ յիշեան զիս
Տէր ըստ ողորմութե քուժ . քանզի ա-
մի հի բանութիւն անքաւելի պարանայս
յանգռնեզս խորոց եմ ընկլուղեալ . ո-
ղորմութեդ քոյ կաբեթիւ հան զիս աստի
'իւլցս փառացդ՝ ով ամենահար Տէր
իմ :

իմ, որ ունիս 'ի ձեռին քում՝ գումնչ
կենդանութե մահադարախա՝ Օրնչէն
ով ամենապաշտ շայր իմ, զինչէն, և
զինչ լինելոյ եմ, Նի ոչինչ, և 'ի պաշտ
թիւն էութե ամեն զիս, Աչինչ եմ ես
սակս մայրապատուն բարոյս, տակաւին
ոչ տաս թոյլ՝ պահպանել զսպասաւորս
Նի յադամայ մեղս յղայեալ, եմ ար-
դէն առօրեայ մեղքս լնկրկալ, իցէ
թէ զհեշեհի պատմօքն լնկելոյ եմ դա-
տապարաւալ:

Նպրեցն զիս՝ ով անյիշատար Տէր
իմ, և կեցն 'ի խորոյ ծովու մեղացս, զի
դու ես միայն յոյս իմ, և սարաւէն 'ի
մանկութէ իմմէ մինչև յօրն դատարանի:

Մշխարհ մտի աշխարհ	լի.
աստ ընթանամ տառապե	լի.
եւն իմ լնկելի սարսափե	լի.

Ահ թշուապեւոյս՝ երջեղէց ես
կամակօրս և խեղաթիւրս, կամակար կա
մակատար քոյդ բարեհաճութեդ:

Ով ամենապաշտ Մ. սարկամեծար
թադաւոր, աղքատասէր Տէր, և շայր
մշտահարուստ, ես ոտիս պատրանօքն
պանծայեալ դաղջ կենօգէ կարծիք թէ
մե.

մեծատուն էի, և ոչ խնր կարօտէի. ինչ
 գիտացի թէ աղքատ էի, մերի, ողորմելի,
 հեղզ, և կոյր. Կործէի զիս գոյ ինչ. և
 գտայ ոչինչ. կործէի զիս գոյ քոյդ պաշ
 տօնեաց. քոյց երեւեցայ բանաստեղծին
 գործունեաց. նաև անձինս խնամ' եղէ
 ևս ազանձին քուրմ', և պաշտօն. հանա
 զորդեղով ոնջ զշուն' ի փոխածս, և սրնս
 զխող ընդ տիղմ' թաւալեալ:

Ճաշակեցի ճաշակս դեղեցիկ բա
 նիդ. քոյ ընդեցի բազմադիմի անձրեւս
 շնորհաց քոյ. քոյց անտի կործանեալ
 փոխանակ շահեկան արդեանցն՝ փուշս
 բերի, և տատառի որով անպիտանացայ,
 յանէծս մերձեցայ՝ և ի մշանջնաւոր
 հաւրն սահմանեցայ:

Արդ յիշեա՛ Հոյր ամենախնամ',
 զի ի հողոյ ըստեղծեր զիս, մի սրտմտու
 թի՛ քով յանդիմանէր զիս. այլ որպէս
 ամենահնար բժիշկ զանբուժելի ցաւս
 իմ բժշկեա՛, և ըստ անբա՛ն ողորմունդ
 քում կեցն զիս հեղձամղձեալս, և զան
 կեալս:

Ով յոյս՝ և ապաւնէն իմ', որ թռ
 զեր բիւրաքանքար սրտատապանին. անա
 ռակ որդւոյն. աւաղկին. պոռնիկ կնոջն,
 և

և պետրոսին . թող և ինձ մարգարա-
պէս՝ ող անկերոյն 'ի ձեռս աւագակացն :

Անտես առնէր զգործս ձեռաց
քոյ . լուր զհեծութիւնս իմ , և տուր
զոգորմունքս քոյ շնորհս : Ան եղիցի ինձ
պապատիլ՝ և անտես մնալ . ինձ ձայնել
և քեզ ոչ լսել . ազաչել՝ և ոչ ինչ օղակել :

Անցն դիս՝ Հայր ամենագութ ,
լուր ողորմած . հաշտեաց՝ անախատկիր .
սրբեան զիս . 'ի վերացս՝ ամէնօրհնեալ
Հայր . որում փայելէ օրհնութի զօհուի
հանդերձ յերկս յաւիտեանս ամէն :

Հայր համայնից բարեւսի	բաց ,
մերկեա՛ յինէն ըզքութձ մե	զաց .
Աքաց հըզոր , և երկնա	նոր ,
լուր հեծութիւնս վրտանդա	նոր .
Յօդեաց դատուն երանա	նէտ ,
հաղորդ գրացոյց և ես յա	նէտ .
Բաղէաբար իսպառ լը	քայ ,
զի յառօրեացս միշտ յօրա	յոյ :

Խօսք աստուծոյն Աստուծոյն :

Արդի ցոյ՝ ամ ճշմարտ . բոլոր սրտիւ
և անթերի հաւատով խոստովանիմ
զի դու ես հակամս պատկեր , և ճշմարտ
բան :

բան հօր ան . դու կերպարան՝ և ճառա-
գացթ համադրակից հօրդ . դու լոյս փա-
ռաց . նկարագիր՝ և կնիք կենդանի . ի-
մասառութի՝ և զօրութիւն էակից հօրդ .
Օճուռնդ քոյ է մտոյ անհատանելի , և
բանից անճառելի . զի անքննելի ծնունդ
քոյ ոչ է ընդ քննութիւն արկանելի . այլ
մանաւանդ պաշտելի , և երկրպագելի :

Դու 'ի փախճան աւուրցս՝ երբ եկն
լրումն սահմանեալ ժամանակին ըստ
ածային բարեհաճութեդ՝ և ինքնիշխան
յառաջադրութեդ , խնայրհեալ յան-
ճառ փառացդ 'ի ինդիր մոլորեալ ոչ-
խարին՝ իջիւր 'ի հայրական ծոցոյ՝ մարմ-
նուցար , և մարդացար ճշմարտապէս՝ և
ոչ առ աչօք : Եւ կատարեալ՝ եղեր
մարդ կատարեալ անճառելի , անքակտե-
լի , և անբաժանելի միաւորութիւն ամու-
թեդ ը մարդկութե . անշխթ մնալով
երկաքանչիւրոյ յատկութիւնն :

Բանն անմարմին ըստ էութե	ԹԵ ,
եղև մարմին ճշմարտա-	ԹԵ .
Եւնայն որդին , որ 'ի հօ	րէ ,
եղև որդի առ 'ի մօ	րէ .
Օխրբն պահեալ անյեղա	պէս ,
և զիմն տռեալ ըստուգա	պէս .

Ճըշմարտագիտ էաւ մար մին,
առաւօտ՝ և մարդ. մի երկո ջինս

Եւ. ա. ով յաւիտեանց ծածկեալ
ազգաց խորհուրդդ Վեճաւ. տէր իմ, և
փրկիչ. յոյս աչացս, և յոյս կենացս. ապա
էն՝ փրկուած ե, և վիճի՝ կենդանուած ե.
Ծաղումն մխիթարուած ե, և արեգակն
արդարուած ե. զիարդ անհամար բարե-
բարուած եղդ. պատասխանեցից խորթ ա-
բարոյս. զիարդ մշտադէզ երախտաւորիդ
հաաուցից տիրանենդ ապերախտս:

Յ. որքան սարսափելիդ ես՝ ով
թագաւորդ փառաց, անհորհակալու-
չար ծառայիս. որքան սիրելի. որքան, բա-
րեբանելի. որքան յարդեղի՝ և որքան
փառաւորելի. որ այդիկ սիրեցեր զիս, և
փրկեցեր. մարբեցեր՝ և պայծառացեր:

Վանգի գու որդի այ փառն իմցս
փրկուած ե՝ զգեցար զիմ՝ բնութիւն, զի
ինձ գրցդ զգեցուողիս. գու բոլորդ ան-
և կատարեարդ՝ ի հօրե՝ և զեր փառն իմ՝
բարս մարդ՝ և կատարեալ՝ ի մօրե՝ այն
պէս զի՝ մի և նոյն օժեարդ է՝ մշտնջե-
նաւոր, և ժամանակաւոր. անեղձ և եղա-
կան. տաժօղ՝ և տաժեալ. անշարժար, և
շարժարեալ. Վաւ անվայրասիակդ՝ ի խոս

զինն կոխեալ՝ և ընդաջմէ հօր նստեալ .
 'ի գերեզմանին եղեալ՝ և 'ի քառակերպ
 եան ամօռս բազմեալ . 'ի ստորին վայրս
 դժոխոց իջեալ՝ և 'ի վերքան զամբարձ
 բուծիմ երկրպագեալ . 'ի վարդապետայն
 թմբուսանեալ՝ իսկ 'ի սերօրէից ընդ հօր
 քում հակցի , և ողբոյդ ազգակցի սրբ
 բարանեալ . մարմնովդ՝ 'ի գերեզմանի՝
 և հոգւովդ՝ 'ի խաւարօրէնակ արգելանս
 դժոխոց . բայց անուծ լինանքա՛մ և անս
 լաշ յերկոյռնցն :

Արդ՝ զինչ արարից, կամ զինչ
 տայ տրիտուր անդ իմում՝ ընդ ամի, զոր
 ետուր ինձ սի՛ փրկիչ իմ, և կեցուցիչ .
 զի մարմին թախծեալ՝ և յանօրէնուեա
 իմում ընկղմեալ անձինս՝ որպէս եղծա
 նելի մարմին ծանրացուցանէ զողիս , և
 հողեղէն յարկս հակէ զբաղմահոգ մի
 տրս . Օքաղում ինչք ընդվայր զբաղիմ,
 որ սակաւ ինչ պէտս ունի . իսկ ընդ մա
 րիամու զմասն բարի ոչ ընարեմ, որ ոչ
 երբէք յինէն բարձցի :

Այ թշուառացի լոյս . որ ոչ եմ
 արժանի հայել 'ի վեր, տեսանել զբարձ
 բուծիւնս երկնից , և յանդիման լինիլ
 մարդասէր փրկչիդ . Սակայն յանուա
 տում

տու՛մ սիրոյդ պարտաւորեալ՝ դոր ինչ
միանգամ կարեմ՝, դոր ինչ միանգամ դի
տեմ՝, և դոր ինչ միանգամ յօժարիմ՝,
դիմ խորհուրդս, բանս, և զգործս քեզ
մատուցանեմ՝, ապաւինեալ 'ի քո ան-
ոխակալ մարդասիրութիւն։

Ագորմեաց ինձ տէր, զի հիւանդ եմ
ես. բժշկեալ զանձն իմ՝, զի խռովեցան
ոսկերք իմ՝. Ագորմեաց ինձ Թեր, և բժբշ
կեալ զանձն իմ՝. զի ես մեղաց քեզ։

Դարձ Թեր, և փրկեալ զանձն իմ՝,
կեցո՛ղ զիս Թեր՝ ըստ ոգորմութե քու՛մ։

Նօթէնութիւնք իմ բարձրացան
քան զգլուխ իմ։ Աղաչեմ՝, և խնդրեմ՝
'ի քէն. ով զթամ բժիշկ հողւոյս, թնղ
ինձ զմեղս, և մի կորուսաներ զիս ըստ
անօրէնութե իմու՛մ։ Ա՛ճ՝ քաւեալ զիս
դբազմամեղս 'ի մեղաց, և օղնեալ ինձ։

Արդի և բան հօր աստու. ճոյ,

մեր կեցութեա՛հ հիմն հաւա. աոյ.

Բամեալ սրբոյ՝ խարխալս յու. նոյ,

արա՛ զիս ասուն՝ շնորհացդ յօ. դոյ.

Դու ես ճարակ՝ համայն զաւ. ոյ,

խաւար մշտաց՝ օղբիւր յու. նոյ.

Ինձ ոգորմեաց՝ օճ մամբդ սի. բոյ.

զի ընթացաց 'ի հոտ իւ. դոյ.

Ո՛վ անձնուսհարաշ ան ճշմե ըխտ սրդ-
 ողի. որով անոր ողի, խօսի, և բար
 բառի. հաճատամ, և երկրպագանեմ
 քեզ. որ ետդ տէր հօր, և որդւոյ. եյո-
 ղու թիւն անձնուսի, էակից՝ վառակից՝
 համարուն՝ և հաճատարապատիւ համա
 գոյիցդ. ¹Իսկ ամենանք ողի, մխիթ արիւ
 սդանորայ. աղբիւր կենաց՝ և լուսոյ.
 քաշխօղ շնորհաց, խնամու թե և բա-
 րու թե. ցող խննուցի և կենաց որձ լոյս
 ինքնաշարժ՝ և մշտաշարժ. ողի առատա
 բուղի, և անացուցիւ. որ ողելով շրջե-
 իր՝ ի վերայ ջուրցն. Ողի ամենամարուր,
 որ ոչ հաճնդար ի մարմնաակր մարդա
 մնալ. Ողի գոյացուցիւ լուսոյ, որ հանդ-
 եար ի վերայ քաղեբաց, բեռնեան բաա
 դամու, յե սուսոյ, դողմեիս ի, դեղեօնի,
 յե թիթ ոյլոյ, սածիսմնի, սաճուղայ, և
 դաւ թի, ողի ի, և գե կիէ ի, միւրիւց, և ի
 վերայ փրկչին մեքոյ. ²Իսկ ողի բերանոյ
 հօր նոյ. ³Իսկ ողի ամենաէպիւն. ողի ի-
 մաստուե, և հաճարայ. ողի խորհրդոյ,
 և դորու թե. ողի դիտու թե, և անարաշ-
 տու թե. ⁴Իսկ ողի կենդանի. որ գոքան.

չտեսնել անխնայ շրջեցուցանելիս Զրա-
 կերաց լեզունը հեղաք 'ի վերայ սրբոցն
 յաւուր տնտէ կաստէի: Աղի տյ, և քի
 Աղի թիկնահաս կլմաս և տկար անձանց:
 Ասան ւոյ, և վերայ քի: Անկրէոյ ուսու-
 ղիչ և վարդապետ կաթնասուն աղացոյ:
 Քարեխոս քրիստոսեանց, և Քաժանող
 շնորհացդ՝ ուղ և կամիս: Ահա հաւատչեաց
 երկնային ժառանգութե մերոյ, և որդեւ
 բուծեւ: Աճային խորին խորհրդոցն քրն
 նօղ՝ յայանօղ և սրտմօղ: 'Ի քէն վերս
 արին ծնեալն՝ ով խաղաղարար նք ողի,
 զառ 'ի քէն սրտուղս բերէ, որ է. սէր,
 խնդութիւն, խաղաղութիւն, երկայն-
 մտութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն,
 հաւատ, հանդարտութիւն, հեղութիւն,
 ժուժկալութիւն, և սղ սոյնպիսի դթա
 սիրեալ սարդեքդ: Ահա արբելքն՝ մա-
 տառնակեալ արբուցանեն կոչնականացդ
 զերկնաւոր իմաստութեան զինին: Ահա
 սիրօղք միաբանին բնդ սիրեցեւոյն: Ահա
 և սէ ամ համաձայնութիւն նք մտաց,
 ընկերակցութիւն ընտելոյ, և երանու-
 թի քեազմայլ հոգւոցն: Օտա 'ի քեզ
 զհոյհոյութիւնն անքաւելի քարոզեաց
 եակիցն քոյ՝ և ծոցածին բանն:

Փասք

Փառք հօր. որ բառեղծ զիս. յորմէ
 ամ ինչ սկիզբն էառ. յորմէ ամ հայ-
 րութիւն, ամ միութիւն, մշտնջենաւո-
 րութիւն, զօրութիւն և նախասահմանութիւն

Փառք արդւոյն. որ վերկեաց զիս.
 որով ամ ինչ եղև. որով ամ որդիութիւն,
 ամ հաւատարութիւն, գեղեցկութիւն,
 իմաստութիւն, և վերկութիւն

Փառք ամենայն օղւոյդ. որ որբե-
 ցեր զիս. յորում ամ սէր, ամ օրբութիւն, խա-
 դալութիւն, երանութիւն, և բարութիւն Օթեան առ-
 իս՝ աղաչեմ՝ զքեզ, ով Հնարհարաշխ նր-
 ողի. և ամօցուցիչ գօրութիւն. քով զախոյց
 եալ աղա հօղւոյս ոյրեան. գօտարաւի խոր
 հօւրդ սրախ մօրբեան. զխիղճ մասոյ իմոյ
 սրբեան. զմարմնոյս յանցանան ջրնջեան.
 զլոյս զխառնէզ. յիս ծագեան. բոցով սի-
 րոյդ զիս արծարծեան, և ՚ի համոյն թ շնա-
 մեացս զիս սրհայնեան. Հեբկեան՝ ով ամէն
 խնաստ նր ողի, քոյլնահոս ցօղովդ զբանա-
 կան անգասան կարծրացնի սրախ, զի ըն-
 կալաց զարդիւնս հօղև որ սերմանդ. յոր-
 մէ խոտաօխանիմ, և հաւնամ՝ զամ՝ պարզեա-
 ՚ի մեզ ծաղկեալ ամիլ՝ և զարդանալ:

Քանզի ով անասուներ յոյս՝ գու-
 ամակերպ մարդս ծնանիս. մարդարեւս

տոհնես 'ի հոգեւոց, տոտքեալս 'ի ձկնոր
սաց, աւետարանիչս 'ի մեքսաւորաց, քա
րոզօղս 'ի հալածչաց, բարբառօղս 'ի հա
մերց, լսօղս 'ի խելց, և արդարս 'ի մեղա
ւորաց, ոնդ աղղս իկցն քօ հակիկցն հօր՝
քոյկն դործակցաւ թիւ զսցս նմ՝ դործնէ՝
զատ 'ի քէն վկայեաց:

Հօր, և որդւոց սէր քաբո	զեալ.
զի հայր նմ քե ձանա	չեալ.
քե և որդին փառաւո	րեալ:
Աղես, ջնչես, ողի բըղ	խեալ.
ուր, և որքան քեղ ախոր	ժեալ.
չնչեա՛ յանձն խմ՝ մեղօք մե	ռեալ:
Վաղանի նեախ քն վիբաւո	րեալ.
օծման իւղոյդ ևմ՝ կարօ	տեալ.
զկեաւո՛ւ, ձիւթով 'ի քէն պո	տեալ:
'ի քեղ յաւսամ՝, գաչս խմ՝ յա	ռեալ.
կիտամահիս թիկնահօս	լեալ.
զի քե և զէց կենդանա	ցեալ:

Այլ մշտաբուզիս նք ողի, դառաւաս
հոս քոյկնաշունչ շնորհացդ 'ի մեղ խա
ղայմունս, և զանգուլ ծորանացդ շուրժ
մունս անսպառ արտ 'ի մէնջ:

Գալէս Լեւոն Լեւոն:

Աւրախ լիւր տիբաւացբ նք նմաձկն՝
լուսակերտ առադասա անտանելի

բուսոյն. ամենասիրելի դուստր հօրն նոյ.
 մայր կաթնամատոյց փրկելն աշխարհի .
 և արտիստիսդ հարսն ողւոյն սքլ : Յու
 թագու հիւ՛ մայր ողորմութե. միջնոր.
 դու հիւ՛ մայր որ հնաւ թե տիրու հիւ՛
 մայր մխիթարութե. յաղթ իշդ՝ մայր
 յուսոյ , և և սքալե խաղ՝ մայր նծոյնն
 շնորհայն. հաշտարարդ՝ մայր կենաց. և
 խրախոս սիշդ մայր փրկութե :

Յիւրախ լեր մայր բերկ	բեալ .
Ջրմուղ դրախտին հաստա	տեալ .
Ճարտէ յոյս փափա	դեալ :
Նստղ ծախւ առաւօ	տեալ .
միշտ, և յամէտ երա	նեալ :
Խշնկալեր պարտեղ փա	կեալ .
Ջրոց կենաց աղբիւր երն	քեալ .
Ճառքն կենաց ի քեղ արն	կեալ :
Նստղ ծախւ առաւօ	տեալ .
յամէն ազգէ, դու երա	նեալ :
Յօդնէ նայեալ, մայր ցոնկա	լի .
յրնկերել բնձ փութմանա	կիւ .
Պու ճեմարոն անեղ բա	նին .
և փառարան անշէջ ճրա	դին .
Օտա երկնադէշ անթմաա	մին .
գարարաբեր փառ ծոցա	ծին .
Պաթնամատոյց քոյ ստեղծո	դին .

և անգատաճան կենաց հա	ցին:
Իսկ զըրկարան անբաճ բա	նին:
և կերակրիչ հրաշակիք	տին:
Օքնող եղեր դու անհա	սին:
և երանեալ մայր արար	չին:
Ղամբարաժայ մայր պանծա	լի:
քան զնախածուցն երանե	լի:
Առաջեան նա պատրե	լի:
խի տիրամայրդ անպարսե	լի:
Ի խն յանցանաց հաճեալ ան	տի:
բաց քե մաքրումն հողւոյ քե	րի:
Ստանց պլտակդ միշտ օրհնե	լի:
րա գուշակմանն և գտարե	լի:
Նզգէ մարդկան յար պաշտե	լի:
ղի մայր եղեր հանուբոյ փըրկ	չին:
Մերպեդ գոյ անշարժ բա	րի:
լձէ սիրօդ է անշարժե	լի:

Արդ՝ ո՛վ տաճար, և աթոռ բանին
 այ՝ մարիամ՝ մայր քի. իմ մարդարեւհ
 ւոյդ բանից, նո՛մ ազինք հողևոր քնա
 բաճ, անարդիլ շրթամբք, աննիրհի
 դիտմամբ, և լուսալիր աչօք միաբանուի
 դքեդ բարեբանեալ՝ յնո՛ւ ուրեք քեզ
 երանեմք. բարեխօսեալ առ մարմնացի ին
 նձ. զի փրկեացէ զմեզ ի հրոյ դեհենդոյն

Նշան քառա
թեկան՝ և Տէ
րա՛նեանն աշ
խատիւն . յա
րում՝ բաղմե
ցաւ Քն Ար
դին Նշ, և

ստիւճ յաղթեցոյսք անօրէն թընամ
ւոյն . Եւ զէն յաղթութեան՝ յրեալ
արեամբ Արդւոյն Նստաւծոյ . ստիւճ
յաղթա՛հ յրեցոյսք զգրաւնս դժօխոյ .
Ստիւճ քացաւ մեզ ճանապարհ ծառոյն

կենաց 'ի Արօ
բէտմանի պահ
արմաւ թեկնէն
Եւ է սեղան
սրբութե , և
'ի սմա է պաշ
տապաւոր Քն
Գառն Նստաւ

ծոյ Նշկնեցաւ ցաւ

ցաւ Սեղաւտան խմանոյի

ճանապարհ առնելով որդւոյ

մարդկի Քնաւն կենաց մախն .

աղաչեմք զքեզ Տէր պահպանեմ

զմեզ Եւ ճանապարհ խաչի քոյ Սք .

Ս Ե Ր Զ :

ՀԱՅԿ

ԳԱ

ՀԱՅԿԱՅԵԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

ԳԼԽԱՎՈՐ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐ

ՀԱՅԿԱՅԵԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ